

12.04.1995. likums "Zvejniecības likums" ("LV", 66 (349), 28.04.1995.) [spēkā ar 12.05.1995.] ar grozījumiem:

- 01.10.1997. likums ("LV", 274/276 (989/991), 21.10.1997.) [spēkā ar 04.11.1997.]
- 29.10.1998. likums ("LV", 331/332 (1392/1393), 04.11.1998.) [spēkā ar 18.11.1998.]
- 17.02.2000. likums ("LV", 73/75 (1984/1986), 03.03.2000.) [spēkā ar 17.03.2000.]
- 18.10.2001. likums ("LV", 159 (2546), 06.11.2001.) [spēkā ar 20.11.2001.]
- 19.06.2003. likums ("LV", 103 (2868), 10.07.2003.) [spēkā ar 24.07.2003.]
- 30.10.2003. likums ("LV", 159 (2924), 12.11.2003.) [spēkā ar 01.01.2004.]
- 30.09.2004. likums ("LV", 162 (3110), 13.10.2004.) [spēkā ar 27.10.2004.]
- 26.05.2005. likums ("LV", 92 (3250), 10.06.2005.) [spēkā ar 24.06.2005.]
- 09.10.2008. likums ("LV", 168 (3952), 29.10.2008.) [spēkā ar 01.01.2009.]
- 01.12.2009. likums ("LV", 196 (4182), 15.12.2009.) [spēkā ar 01.01.2010.]
- 16.06.2010. likums ("LV", 105 (4297), 06.07.2010.) [spēkā ar 20.07.2010.]
- 16.12.2010. likums ("LV", 205 (4397), 29.12.2010.) [spēkā ar 01.01.2011.]

Redakcijas: [12.05.1995] [09.08.1997] [04.11.1997] [18.11.1998] [17.03.2000] [20.11.2001] [24.07.2003] [01.01.2004] [01.02.2004] [27.10.2004] [24.06.2005] [01.01.2009] [01.01.2010] [20.07.2010] [01.01.2011]

Redakcija uz 01.01.2011.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Zvejniecības likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

- 1) **zivis** — visu sugu zivis, šā likuma izpratnē — arī vēži un citi ūdens bezmugurkaulnieki, kā arī nēģi;
- 2) **ūdensaugi** — ūdens bioloģisko resursu daļa, kura ir tieši saistīta ar zivju barības resursiem, zivju dabīgo nārstu un ūdens dabiskās attīrīšanās procesu. Šajā likumā uz ūdensaugiem attiecinātas tādas pašas normas kā uz zivīm;
- 3) **zivju resursi** — visas zivis, kuras sastopamas Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos un teritoriālajos jūras ūdeņos, kā arī visas zivis Latvijas Republikas ekonomiskās zonas ūdeņos, kur Latvijas Republikai ir suverēnas tiesības tās iegūt, izmantot, pētīt, saglabāt un pavairot. Šādas tiesības Latvijas Republikai citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos, trešo valstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos nosaka Eiropas Savienības tiesību akti un Latvijas Republikas noslēgtie starptautiskie līgumi;
- 4) **zveja** — darbība nolūkā iegūt zivis, izmantojot zvejas rīkus un paņēmienus;
- 5) **zvejnieks** — fiziskā persona, kas tieši veic zveju, tas ir, rīkojas ar zvejas rīkiem, vai juridiskā persona, kuras vārdā un uzdevumā tiek veikta zveja;

6) **tauvas josla** — sauszemes josla gar ūdeņu krastu, kas paredzēta ar zveju vai kuģošanu saistītām darbībām un kājāmgājējiem;

7) **amatierzveja** — makšķerēšana un zemūdens medības — rekreācijas vai sporta nolūkā veikta darbība, lai ar makšķerēšanas rīkiem iegūtu zivis bez tiesībām zvejā iegūtās zivis pārdot vai piedāvāt tirgū;

8) **rūpnieciskā zveja** — darbība nolūkā iegūt zivis, izmantojot rūpnieciskus zvejas rīkus;

9) **komerciālā zveja** — rūpnieciskā zveja, kurā zvejniekam ir tiesības izmantot zvejas limitu (rūpnieciskās zvejas rīku skaitu, veidu, nozvejas apjomu), kas pārsniedz attiecīgos rūpnieciskās zvejas noteikumus pašpatēriņa zvejai noteikto ierobežojumu, ar tiesībām zvejā iegūtās zivis pārdot vai piedāvāt tirgū;

10) **pašpatēriņa zveja** — rūpnieciskā zveja, kurā zvejniekam ir tiesības izmantot ierobežotu zvejas limitu (rūpnieciskās zvejas rīku skaitu, veidu, nozvejas apjomu), kas norādīts attiecīgos rūpnieciskās zvejas noteikumus, bez tiesībām zvejā iegūtās zivis pārdot vai piedāvāt tirgū.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.2003. un 30.09.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

2. pants. Likuma darbība

(1) Šis likums regulē Latvijas Republikas iekšējo ūdeņu, teritoriālo jūras ūdeņu (turpmāk — teritoriālie ūdeņi) un ekonomiskās zonas ūdeņu zivju resursu iegūšanu, izmantošanu, pētīšanu, saglabāšanu, pavairošanu un uzraudzīšanu.

(2) Zivju resursu iegūšanu citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos, kuros Latvijas Republikai ir iedalīta nozvejas kvota, vai trešo valstu ūdeņos, ar kurām Latvijai ir noslēgti nolīgumi zivsaimniecības jomā, regulē attiecīgie Eiropas Savienības tiesību akti un Latvijas Republikas noslēgtie starptautiskie līgumi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.02.2000. un 30.09.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

3. pants. Zivju resursu pārvaldīšana

(1) Zivju resursus Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos un teritoriālajos ūdeņos pārvalda valsts.

(2) Zivju resursus pārvalda, pamatojoties uz to uzskaiti, ekspertu novērtējumu un zinātniskajām rekomendācijām.

(18.10.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.09.2004., 26.05.2005. un 09.10.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

4. pants. Zivju resursu izmantošana

(1) Zivju resursus Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos izmanto saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem. Teritoriālajos ūdeņos, ekonomiskās zonas ūdeņos un ūdeņos, kurus šķērso valsts robeža, zivju resursus izmanto saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem, Eiropas Savienības tiesību aktiem un Latvijas Republikas noslēgtajiem starptautiskajiem līgumiem.

(2) Īpašuma tiesības uz zivīm, kas iegūtas, izmantojot zivju resursus, nosakāmas saskaņā ar Civillikumu, kā arī ievērojot Eiropas Savienības tiesību aktos Eiropas Savienības dalībvalstīm noteiktās zvejas tiesības.

(3) Zivis, kas izaudzētas un iegūtas specializētās zivkopības un mākslīgās pavairošanas saimniecībās, pieder attiecīgajām juridiskajām vai fiziskajām personām.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

II nodaļa

Zivju resursu un zvejas pārvaldīšana

(Nodaļas nosaukums 18.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2001.)

5. pants. Valsts un pašvaldības institūciju funkcijas zivju resursu pārvaldīšanā

(1) Zemkopības ministrija nosaka zivsaimniecības nozares politiku zivju resursu pārvaldīšanas jomā, nodrošina nozares tiesību aktu izstrādi un pārrauga Latvijas Republikas iekšējo ūdeņu, teritoriālo ūdeņu un ekonomiskās zonas ūdeņu zivju resursu ilgtspējīgu izmantošanu un Eiropas Savienības kopējās zivsaimniecības politikas ieviešanu.

(2) Zivju resursu uzskaiti, novērtēšanu, zinātnisko rekomendāciju izstrādi un zivsaimniecisko ekspertīzi pēc valsts, pašvaldības vai juridisko un fizisko personu pasūtījuma veic valsts zinātniskais institūts "Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts" (turpmāk — institūts) vai citas juridiskās personas, kuru statūtos ir paredzēts šāds darbības virziens un kuru pētījumu rezultātus un atzinumus izvērtē institūts.

(3) Zemkopības ministrija zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā organizē valstij piederošo zvejas tiesību izmantošanu teritoriālajos ūdeņos, ekonomiskās zonas ūdeņos, kā arī savas kompetences ietvaros citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos, kuros Latvijas Republikai ir iedalīta nozvejas kvota, vai trešo valstu ūdeņos, ar kurām Eiropas Kopienai ir noslēgti nolīgumi zivsaimniecības jomā.

(4) Pašvaldība zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā organizē valstij piederošo zvejas tiesību izmantošanu un pārzina privāto zvejas tiesību izmantošanu ūdeņos, kas atrodas pašvaldības administratīvajā teritorijā vai piekļaujas tai. Zvejas tiesību izmantošana iekšējos ūdeņos, kas atrodas vairāku pašvaldību administratīvajās teritorijās vai robežojas ar tām, veicama saskaņā ar šo pašvaldību vienošanos.

(09.10.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009. un 16.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

6. pants. Zvejas tiesības

(1) Latvijas Republikas ūdeņi zvejas tiesību jomā tiek iedalīti šādi:

1) publiskie ūdeņi (Civillikuma 1.pielikums), kuri ir valsts īpašumā un kuros zvejas tiesības pieder valstij, izņemot šā panta ceturtajā daļā noteiktās zvejas tiesības publiskajās upēs;

2) ūdeņi, kuros zvejas tiesības pieder valstij (Civillikuma 2. un 3.pielikums), ieskaitot tos ūdeņus, uz kuriem neattiecas Civillikuma 1., 2. un 3.pielikums, bet kuri nav arī privātā īpašumā;

3) privātie ūdeņi, uz kuriem neattiecas Civillikuma 2. un 3.pielikums un kuros zvejas tiesības pieder ūdeņu īpašniekam un tiek izmantotas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

(2) Zvejas tiesības Latvijas Republikas ekonomiskās zonas ūdeņos, kā arī citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos, trešo valstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos, kuros atbilstoši starptautisko zvejniecības organizāciju lēmumiem vai saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem un starptautiskajiem līgumiem Latvijas Republikai ir iedalīta nozvejas kvota, iedalīto kvotu apjomā pieder Latvijas Republikai. Citu Eiropas Savienības dalībvalstu zvejas tiesības Latvijas Republikas ekonomiskās zonas ūdeņos tiek noteiktas attiecīgajos Eiropas Savienības tiesību aktos.

(3) Latvijas Republikas teritoriālajos ūdeņos zvejas tiesības pieder Latvijas Republikai, un tās tiek izmantotas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

(4) Zvejas tiesības publiskajās upēs pieder katram piekrastes zemes īpašniekam gar viņa īpašuma robežu tajā ūdeņu daļā, kas viņa zemei ir tuvāka nekā cita īpašnieka zemei, un tās tiek izmantotas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

(5) Zvejas tiesības privātajos ūdeņos (izņemot Civillikuma 2. un 3.pielikumā minētos) pieder ūdeņu īpašniekam, un tās tiek izmantotas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

(6) Šajā pantā minētās rūpnieciskās zvejas tiesības var izmantot, ja attiecīgajos ūdeņos vai to daļā ir brīvi nozvejas limiti vai zvejas rīku limita daļa rūpnieciskajai zvejai, kā arī brīvas rūpnieciskās zvejas vietas.

(7) Amatierzvejas — makšķerēšanas — tiesības tiek izmantotas saskaņā ar šā likuma 10.pantu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.02.2000. un 30.09.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

7. pants. Zvejas tiesību nodošana

(1) *(Izslēgta ar 09.10.2008. likumu.)*

(2) Valsts un pašvaldības institūcijas valstij piederošās zvejas tiesības zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā var nodot (iznomāt) tādām personām, kuras veic pašpatēriņa zveju vai kuras saņēmušas speciālo atļauju (licenci) komercdarbībai attiecīgajos ūdeņos. Ministru kabinets izdod noteikumus par kārtību, kādā izsniedzamas speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai zvejniecībā, kā arī par speciālās atļaujas (licences) izsniegšanu maksājamās valsts nodevas apmēru un maksāšanas kārtību.

(3) Privāto ūdeņu īpašnieks savas zvejas tiesības var nodot citām juridiskajām un fiziskajām personām, pamatojoties uz attiecīgu pilnvarojumu vai nomas līgumu.

(4) Zvejas tiesības ūdenstilpēs var iznomāt atsevišķi vai ietvert ūdenstilpes nomā, ja ūdenstilpes nomā ir paredzēta zveja. Ūdenstilpes ekspluatācijas noteikumos, kas ir ūdenstilpes nomas līguma neatņemama sastāvdaļa, tiek atspoguļoti visi ar zveju un citu saimniecisko darbību, kā arī ar vides un zivju resursu aizsardzību un atjaunošanu saistītie jautājumi. Iznomājot publiskās upes (upju posmus) un publiskos ezerus, jāparedz amatierzvejas — makšķerēšanas — iespēja.

(5) Ūdenstilpju nomas un zvejas tiesību nomas un izmantošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(6) Iznomājot zvejas tiesības, priekšroka ir tai komercsabiedrībai vai individuālajam komersantam, kas darbojas attiecīgās pašvaldības teritorijā, ir saistīts ar komerciālo zveju vai nodarbojas ar zivju resursu atražošanu un pavairošanu, pildījis iepriekš noslēgtā līguma nosacījumus un ievērojis zveju regulējošos noteikumus. Attiecīgā pašvaldība ir tiesīga daļu no zvejas tiesībām iznomāt pašpatēriņa zvejai fiziskajām personām, kuru deklarētā dzīvesvieta vai kurām piederošais nekustamais īpašums atrodas šīs pašvaldības administratīvajā teritorijā.

(7) Iznomātās zvejas tiesības nedrīkst nodot tālāk citām juridiskajām un fiziskajām personām.

(8) Zvejas tiesību nomas parauglīgumu apstiprina Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 18.10.2001., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008. un 16.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

8. pants. Iznomāto zvejas tiesību izmantošanas pārtraukšana

(1) Iznomāto zvejas tiesību izmantošanu var pārtraukt, ja:

1) zvejas tiesību nomnieks nepilda līguma noteikumus;

2) zvejas tiesību nomnieks pārkāpj spēkā esošos zveju regulējošos normatīvos aktus;

3) zvejas tiesību nomnieks pārkāpj šā likuma 7.panta sepfītās daļas noteikumus;

4) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas atzinums vai institūta rekomendācijas paredz zvejas tiesību izmantošanas pārtraukšanu.

(2) Ja iznomātājs un nomnieks nevar vienoties par nomas līguma pārtraukšanas nosacījumiem, zvejas tiesību izmantošana šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā minētajos gadījumos tiek pārtraukta, pamatojoties uz tiesas spriedumu.

(3) Zvejas tiesību izmantošana šā panta pirmās daļas 3. un 4.punktā minētajos gadījumos tiek pārtraukta ar Zemkopības ministrijas vai attiecīgās pašvaldības vienpusēju lēmumu pēc Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, Valsts vides dienesta ierosinājuma, un šis lēmums stājas spēkā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Iesniegums vai pieteikums par lēmuma apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu neaptur tā

darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 17.02.2000., 19.06.2003., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008., 01.12.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

9. pants. Tauvas josla

(1) Ar zveju vai kuģošanu un citām ar to saistītām darbībām gar ūdeņu krastiem ir nosakāma tauvas josla. Tauvas josla nav jānosaka, ja privātie ūdeņi visā to platībā un tiem piegulošās sauszemes daļa pieder vienam un tam pašam īpašniekam un zvejas tiesības šajos ūdeņos nepieder valstij.

(2) Tauvas josla gar jūras piekrasti ir norobežojama ar speciālām zīmēm, zemes īpašumu plānos tā apzīmējama kā lietošanas tiesību ierobežojums.

(3) Gar upēm un ezeriem tauvas josla nav jānorobežo ar speciālām zīmēm; zemes īpašumu plānos tā apzīmējama kā lietošanas tiesību ierobežojums.

(4) Tauvas josla gar mākslīgi izbūvētiem kanāliem, hidrotehniskām būvēm un citām būvēm uz ūdens (mākslīgi izbūvēta tauvas josla) nosakāma saskaņā ar šo būvju plāniem. To uztur un apsaimnieko attiecīgie īpašnieki (lietotāji).

(5) Piekrastes zemes īpašniekiem ir tiesības lietot tauvas joslu, ciktāl šīs tiesības neierobežo šis likums, citi likumi un normatīvie akti.

(6) Tauvas joslas bezmaksas lietošana bez iepriekšējas saskaņošanas ar zemes īpašnieku ir paredzēta:

1) kājāmgājējiem;

2) zivju resursu un ūdeņu uzraudzībai un izpētei;

3) robežapsardzībai;

4) vides aizsardzības, ugunsdrošības un glābšanas pasākumu veikšanai.

(7) Pēc saskaņošanas ar zemes īpašnieku tauvas joslā ir atļauta:

1) laivu un kuģu piestāšana (izņemot zvejas uzraudzības dienesta laivas un kuģus, ja tie izmantoti, pildot dienesta pienākumus), to izkraušana un pagaidu uzglabāšana;

2) laivu un kuģu pārziemošana, būve un remonts;

3) zvejnieku apmetņu ierīkošana, atpūta, zvejas rīku žāvēšana un citas ar zveju saistītas darbības;

4) ūdenstūristu apmetņu ierīkošana.

(8) Šā panta sestajā un septītajā daļā minētās darbības drīkst veikt, ievērojot vides aizsardzības normas, bet pie robežas ūdenstilpēm — arī valsts robežas režīma prasības.

(9) Dabiskās tauvas joslas platums ir:

1) gar privāto ūdeņu krastiem — 4 metri;

2) gar pārējo ūdeņu krastiem — 10 metru;

3) gar jūras piekrasti — 20 metru.

(10) Zemkopības ministrija tauvas joslas platumu zvejas vajadzībām un Satiksmes ministrijas Jūrniecības departaments — kuģošanas vajadzībām var noteikt arī šaurāku vai platāku, tomēr tas nedrīkst pārsniegt 40 metrus.

(11) Mākslīgi izbūvētās tauvas joslas platums tiek noteikts attiecīgās būves plānā.

(12) Tauvas joslas platums tiek skaitīts:

1) gar upju un ezeru lēzeņiem krastiem — no normālās ūdenslīnijas;

2) gar upju un ezeru kraujiem krastiem — no krasta nogāžu augšmalas, turklāt tauvas joslas platumā ietilpst arī zeme no ūdenslīmeņa līdz krasta nogāzei un pati nogāze;

3) jūras piekrastē — no tās vietas, kuru sasniedz jūras augstākās bangas.

(13) Piekrastes pilsētās vai biezi apdzīvotās vietās zvejošanai un kuģošanai (ja tāda tur atļauta) tauvas joslu lieto, ievērojot tādus pašus noteikumus kā neapdzīvotās vietās, bet, ja krastmalas apbūvētas ar ēkām tādā mērā, ka nav iespējams izmantot visu šā panta devītajā daļā noteikto platumu, gar ūdeņu krastu atstājama tik plata tauvas josla, lai nodrošinātu ērtu braukšanu pa krastu, ja nepieciešams, izvērtējot atsevišķi katru konkrēto apbūvi.

(14) Atsevišķos gadījumos, kad pilsētās vai biezi apdzīvotās vietās izbūvē mākslīgās piekrastes, attiecīgo pašvaldību uzdevums ir ierīkot zvejas (ja tāda tur atļauta) un kuģošanas (ja tāda tur atļauta) vajadzībām ērti pieejamās vietās un piebraucamo ceļu tuvumā tauvas joslas vietā piemērota garuma un platuma piestātnes un uzturēt tās labā stāvoklī un lietošanai derīgas.

(15) Ja dabiski mainās ūdenslīnija, atbilstoši jaunajai ūdenslīnijai mainās arī tauvas josla. Gadījumos, kad upes gultni groza ar mākslīgiem regulēšanas darbiem, ja nepieciešams, zemes gabali jaunām gultnēm un tauvas joslai atsavināmi uz vispārēja pamata saskaņā ar nekustamās mantas piespiedu atsavināšanas normām.

(16) Šā panta noteikumi neattiecas uz ostas teritoriju, kuras robežas noteiktas saskaņā ar "Likuma par ostām" 3.pantu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 17.02.2000., 18.10.2001., 19.06.2003., 30.09.2004., 09.10.2008. un 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

III nodaļa Zveja

10. pants. Amatierzveja — makšķerēšana

(1) Katram Latvijas Republikas iedzīvotājam ir tiesības nodarboties ar amatierzveju — makšķerēšanu — visos Latvijas Republikas ūdeņos, ja tajos amatierzveja — makšķerēšana — nav aizliegta, izņemot ezerus, kuri ir privātā īpašumā vai atrodas viena zemes īpašnieka zemes gabala robežās un kuros zvejas tiesības nepieder valstij. Pie šādiem ūdeņiem ir jābūt attiecīgām norādēm.

(2) Ja amatierzvejā — makšķerēšanā — konkrētos ūdeņos vai to daļā vērtīgu zivju sugām pastāvīgi vai uz laiku tiek noteikts nozvejas vai zvejas rīku limits, zvejas tiesības var izmantot saskaņā ar īpašām maksas zvejas atļaujām (licencēm) vai iegūt izsoles kārtībā, ievērojot konkrētās ūdenstilpes licencētās amatierzvejas — makšķerēšanas nolikumus, kuri izstrādāti saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem par vispārējo kārtību, kāda piemērojama licencētai amatierzvejai — makšķerēšanai — Latvijas Republikas ūdeņos.

(3) Amatierzveja — makšķerēšana un zemūdens medības — tiek regulēta saskaņā ar makšķerēšanas noteikumiem un noteikumiem par licencētās amatierzvejas kārtību, kurus Ministru kabinets izdod saskaņā ar šā likuma 13.pantu. Pašvaldība izdod saistošos noteikumus licencētai amatierzvejai — makšķerēšanai un zemūdens medībām — tās administratīvajā teritorijā esošajos ūdeņos, ja saskaņā ar normatīvajiem aktiem par licencēto amatierzveju šajos ūdeņos paredzēta zvejas tiesību izmantošana ar īpašām zvejas atļaujām (licencēm).

(4) Šā panta noteikumi neattiecas uz ūdeņiem, kas tiek izmantoti tikai specializētai zivkopībai un mākslīgai

zivju pavairošanai.

(5) Ārvalstu fiziskās personas var maksšķerēt Latvijas Republikas ūdeņos saskaņā ar amatierzvejas — maksšķerēšanas — noteikumiem un citām amatierzveju — maksšķerēšanu — regulējošām normām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 18.10.2001., 19.06.2003., 26.05.2005., 09.10.2008. un 16.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

11. pants. Rūpnieciskā zveja

(1) Tiesības nodarboties ar rūpniecisko zveju Latvijas Republikas ūdeņos (ja rūpnieciskā zveja tajos ir atļauta) Latvijas Republikas juridiskās un fiziskās personas iegūst, pamatojoties uz zvejas tiesību nomas līgumu ar valsts vai pašvaldības institūciju par zvejas tiesību nodošanu (iznomāšanu) un saņemot zvejas atļauju (licenci) vai neslēdzot zvejas tiesību nomas līgumu, ja zveja tiek veikta saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem par licencēto rūpniecisko zveju un noteikumiem par zvejas tiesību izmantošanu privātajos ūdeņos. Eiropas Savienības tiesību aktos paredzētās citu Eiropas Savienības dalībvalstu tiesības nodarboties ar rūpniecisko zveju Latvijas Republikas ekonomiskās zonas ūdeņos šo valstu juridiskās un fiziskās personas iegūst atbilstoši attiecīgo Eiropas Savienības dalībvalstu normatīvo aktu prasībām.

(2) Priekšroka saņemt zvejas atļauju (licenci) ir tai komercsabiedrībai vai individuālajam komersantam, kas darbojas attiecīgās pašvaldības teritorijā, ir saistīts ar komerciālo zveju, kā arī tam attiecīgās pašvaldības iedzīvotājam, kas nodarbojas ar pašpatēriņa zveju, ja komercsabiedrība, individuālais komersants vai attiecīgās pašvaldības iedzīvotājs ir ievērojis zveju regulējošos noteikumus.

(3) Valsts vides dienests izsniedz zvejas atļauju (licenci) atbilstoši iedalītajiem zvejas limitiem, kā arī zvejai īpašos nolūkos (zivkopība, aklimatizācija, kontrolzveja, melioratīvā un cita veida zveja) un zinātniskās izpētes nolūkos.

(4) Latvijas Republikai iedalītais kopējais pieļaujamais nozvejas apjoms teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos, kā arī citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos vai trešo valstu ūdeņos, ar kurām Eiropas Kopienai ir noslēgti nolīgumi zivsaimniecības jomā, tiek noteikts Eiropas Savienības tiesību aktos. Kopējais pieļaujamais nozvejas apjoms (nozvejas kvota) Latvijas Republikas teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos tiek sadalīts zvejai piekrastē un zvejai aiz piekrastes ūdeņiem, nodrošinot Eiropas Savienības tiesību aktos minēto piekrastes zvejas iespēju saglabāšanu un iedalot zvejai piekrastē (iekļaujoties Latvijas Republikai noteiktajā kopējā pieļaujamajā nozvejas apjomā) nozvejas apjomu, kas nav mazāks par iepriekšējā gadā zvejai piekrastē iedalīto nozvejas apjomu, bet mencu zvejai nav mazāks par trim procentiem un reņģu zvejai Baltijas jūrā — par četriem procentiem no Latvijas Republikai noteiktā kopējā pieļaujamā nozvejas apjoma.

(4¹) Zvejas rīku skaita limitu vai nozvejas apjoma limitu sadalījumā pa ūdenstilpēm Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos un to izmantošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(4²) Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos iedalāmo zvejas rīku skaita limitu vai nozvejas apjoma limitu, kas attiecas uz pašvaldībām, kuru administratīvās teritorijas robežojas ar šiem ūdeņiem, kā arī šo limitu izmantošanas kārtību, ievērojot šā panta ceturto daļu un saskaņā ar Eiropas Savienības zvejniecību regulējošiem tiesību aktiem nosaka Ministru kabinets.

(4³) Lai nodrošinātu zinātniski pamatotu zvejas limitu un to izmantošanas kārtības noteikšanu šā panta 4.¹ un 4.² daļā paredzētajos normatīvajos aktos, institūts sniedz zinātniskas rekomendācijas attiecīgā normatīvā akta projekta izstrādāšanā.

(5) Zvejas limitu juridiskajām un fiziskajām personām var noteikt kā nozvejas apjomu, zvejas kuģu vai zvejas rīku skaitu un veidu, kā arī kā zvejas periodus vai zvejas dienu skaitu.

(5¹) Zemkopības ministrija juridiskajām un fiziskajām personām iznomāto zvejas tiesību izmantošanai iedala zvejas limitu Baltijas jūrā un Rīgas jūras līcī aiz piekrastes ūdeņiem, kā arī citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos vai trešo valstu ūdeņos, ar kurām Eiropas Kopienai ir noslēgti nolīgumi zivsaimniecības jomā.

(5²) Pašvaldība juridiskajām un fiziskajām personām iznomāto zvejas tiesību izmantošanai iedala zvejas rīku vai nozvejas limitu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos un Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos.

(6) Ja pieļaujamais nozvejas apjoms, zvejas rīku skaits vai rūpnieciskās zvejas vietu skaits nav pietiekams, lai nodrošinātu attiecīgos ūdeņos vai to daļā juridiskajām un fiziskajām personām ar Civillikumu noteikto vai iznomāto zvejas tiesību izmantošanu, kā arī apmierinātu juridisko un fizisko personu iesniegtos lūgumus par zvejas tiesību nomas līgumu noslēgšanu, var organizēt zvejas tiesību nomas vai zvejas atļauju (licenču) izsoli.

(7) Izsoli var organizēt gan juridiskajām un fiziskajām personām, kurām saskaņā ar šā likuma 7.panta sesto daļu ir dodama priekšroka zvejai attiecīgos ūdeņos vai to daļā (slēgtā izsole), gan visiem interesentiem (atklātā izsole) uz atlikušo nozvejas apjomu, zvejas rīku un zvejas vietu skaitu.

(8) Rūpnieciskā zveja veicama saskaņā ar attiecīgām Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām, rūpnieciskās zvejas noteikumiem un citām rūpniecisko zveju regulējošām normām.

(9) Šā panta noteikumi neattiecas uz ūdeņiem, kas tiek izmantoti tikai specializētai zivkopībai un mākslīgai zivju pavairošanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 17.02.2000., 18.10.2001., 19.06.2003., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008., 01.12.2009. un 16.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

12. pants. Zveja īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos

(1) Zveju īpašos nolūkos (zivkopība, aklimatizācija, kontrolzveja, melioratīvā un cita veida zveja) un zinātniskās izpētes nolūkos veic, pamatojoties uz institūtā un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā saskaņotiem ūdenstilpes ekspluatācijas noteikumiem, zivsaimniecības programmām vai projektiem, kas pamatoti ar zinātniskām rekomendācijām, kuras nosaka šādas zvejas nepieciešamību. Zivsaimniecības programmas zvejai īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos, kuras saskaņā ar zinātniskām rekomendācijām paredzēts veikt institūta darbības un funkciju nodrošināšanai, papildus saskaņo ar Zemkopības ministriju. Zvejai īpašos nolūkos atļauts izmantot tikai konkrētajā zivsaimniecības programmā vai projektā paredzētos zvejas rīkus programmā vai projektā paredzēto zivju sugu ieguvei. Veicot šādu zveju, ievēro atbilstoši zvejniecību regulējošiem normatīvajiem aktiem noteiktos aizliegumus attiecībā uz projektā vai programmā neminētu zivju sugu ieguvi.

(2) Šāda zveja publiskajos ūdeņos un ūdeņos, kuros zvejas tiesības pieder valstij, veicama, pamatojoties uz darbu grafiku, kas saskaņots ar attiecīgo ūdeņu zivju resursu pārzinātāju, un pēc pieteikšanas Valsts vides dienestā, bet privātajos ūdeņos, kuros zvejas tiesības nepieder valstij, — pamatojoties uz darbu grafiku, kas saskaņots ar ūdeņu īpašnieku.

(3) Pirms uzsākt zveju īpašos nolūkos vai zinātniskās izpētes nolūkos, tās veicējs informē attiecīgo Valsts vides dienestu.

(4) Ministru kabinets izdod noteikumus par atļaujas (licences) izsniegšanas kārtību zvejai īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos.

(5) Zvejai īpašos nolūkos izmantojamo zvejas rīku skaits (limits) netiek ieskaitīts kopējā zvejas rīku skaitā (limitā).

(6) Zvejai zinātniskās izpētes nolūkos izmantojamo zvejas rīku skaits (limits) tiek ieskaitīts kopējā zvejas rīku skaitā (limitā), ja zveja tiek veikta Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos un iekšējos ūdeņos, izņemot gadījumus, kad zveju veic institūts vai cita zinātniskās pētniecības institūcija.

(19.06.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.09.2004., 09.10.2008., 01.12.2009., 16.06.2010. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

13. pants. Zvejas, zvejas tiesību nomas un zvejas tiesību izmantošanas noteikumi un nozvejoto zivju aprites kontroles noteikumi

(1) Ministru kabinets izdod šādus zvejas noteikumus un nozvejoto zivju aprites (izkraušana, transportēšana, tirdzniecība, uzglabāšana un ražošana) kontroles noteikumus:

- 1) noteikumus par rūpniecisko zveju teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos;
- 2) noteikumus par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos;
- 3) maksšķerēšanas noteikumus;
- 4) noteikumus par nozvejoto zivju izkraušanas kontroli;
- 5) noteikumus par zivju tirdzniecības un transporta objektu, noliktavu un ražošanas telpu pārbaudi.

(2) Ministru kabinets izdod šādus noteikumus par zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanu:

- 1) noteikumus par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanas kārtību;
- 2) noteikumus par zvejas tiesību izmantošanu privātajos ūdeņos;
- 3) noteikumus par licencētās rūpnieciskās zvejas kārtību;
- 4) noteikumus par licencētās amatierzvejas — maksšķerēšanas — kārtību.

(17.02.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.03.2000.)

IV nodaļa **Nozvejas uzskaitē,** **zvejas regulēšana un ierobežojumi**

14. pants. Pienākums sniegt informāciju par darbībām, kas saistītas ar zveju

(1) Juridiskajām un fiziskajām personām, kas nodarbojas ar rūpniecisko zveju, ir pienākums sniegt ziņas par nozveju tādā kārtībā un tādos termiņos, kādi noteikti zvejas tiesību nomas līgumā un rūpnieciskās zvejas noteikumos.

(2) Informācija par zveju, zvejas pārkāpumiem, zivju izkraušanu, zivju cenām, zvejas kuģu sarakstiem un zvejnieku un zivju pircēju reģistrāciju tiek apkopota Latvijas zivsaimniecības integrētajā kontroles un informācijas sistēmā, kas reģistrēta valsts informācijas sistēmu reģistrā. Nepieciešamo informāciju sistēmas datubāzes nodrošināšanai sniedz Valsts vides dienests, Ceļu satiksmes drošības direkcija, Latvijas Jūras administrācija un institūts.

(3) Zemkopības ministrija koordinē šā panta otrajā daļā minētās informācijas nosūtīšanu attiecīgajām Eiropas Savienības institūcijām saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām, kā arī pārrauga zvejas kuģu kopējās dzinēju jaudas un kopējās tonnāžas atbilstību Latvijai kā Eiropas Savienības dalībvalstij noteiktajiem robežlīmeņiem.

(4) Zemkopības ministrija nodrošina, lai šā panta otrajā daļā noteiktā un informācijas sistēmā apkopotā informācija, kā arī Valsts vides dienestā, pašvaldībās un institūtā apkopotā informācija par zivju resursu izmantošanu, tai skaitā par licencēto amatierzveju — maksšķerēšanu — un publisko ūdenstilpju nomu, atbilstoši normatīvajiem aktiem par informācijas atklātību būtu publiski pieejama Zemkopības ministrijas vai tās pilnvarotas institūcijas mājaslapā internetā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.02.2000., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008., 01.12.2009. un 16.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

15. pants. Zvejas regulēšana

(1) Rūpniecisko zveju Latvijas Republikas ūdeņos regulē, nosakot ikgadēji pieļaujamo nozvejas apjomu, zvejas kuģu, zvejas rīku skaitu un to veidu, kā arī citus zvejas regulēšanas pasākumus, kas pamatojas uz

zinātnisko ekspertīžu atzinumiem un zinātniskiem ieteikumiem, starptautisko zvejniecības organizāciju rekomendācijām, Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām un rūpnieciskās zvejas noteikumiem.

(2) Amatierzveju — makšķerēšanu — Latvijas Republikas ūdeņos regulē saskaņā ar amatierzvejas — makšķerēšanas — noteikumiem, kā arī izstrādājot konkrētu iznomāto ūdenstilpju ekspluatācijas noteikumus vai saskaņā ar šā likuma 10.panta otro daļu — konkrētas ūdenstilpes licencētās amatierzvejas - makšķerēšanas — noteikumus.

(01.10.1997. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.02.2000. un 30.09.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

16. pants. Zvejas ierobežojumi

(1) Lai nodrošinātu zivju resursu saglabāšanu un aizsardzību, Zemkopības ministrija, pamatojoties uz Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām, kā arī zinātniskajām vai Dabas aizsardzības pārvaldes rekomendācijām, pēc saskaņošanas ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju var noteikt zvejas regulēšanas pasākumus uz konkrētu laiku, ierobežot vai pilnīgi apturēt zveju atsevišķos ūdeņos vai to daļā un ierosināt, lai ūdeņos un tauvas joslā tiek pārtraukta tāda darbība, kas negatīvi ietekmē ūdeņu hidroloģisko režīmu, piesārņo ūdeņus vai tauvas joslu, maina ūdens līmeni ūdenstilpē vai rada citus zivju resursiem nelabvēlīgus apstākļus, kā arī noteikt zvejas regulēšanas un limitēšanas pasākumus ūdeņos vai to daļā, kur tiek veikta zveja zivju atražošanas valsts iepirkuma vajadzībām.

(2) Rūpnieciskā zveja ar tīkliem sestdienās, svētdienās un svētku dienās no ledus brīvajā zvejas sezonā ir aizliegta visos publiskajos ezeros, izņemot atsevišķus publiskos ezeros (to daļas). Šo atsevišķo publisko ezeru sarakstu un kārtību, kādā tajos veicama rūpnieciskā zveja ar tīkliem, reglamentē Ministru kabineta noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos.

(3) Rūpnieciskā zveja, izņemot zušu, stagaru, ezera salaku un vīķu specializētu zveju un zveju īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos saskaņā ar šā likuma 12.pantu, ir aizliegta šādos publiskajos ezeros: Alūksnes ezerā — Alūksnes novada Alūksnes pilsētā un Jaunalūksnes pagastā; Āraišu ezerā — Amatas novada Drabešu pagastā; Babītes ezerā — Babītes novada Babītes pagastā un Salas pagastā; Balvu ezerā — Balvu novada Kubuļu pagastā; Cirmas ezerā — Ludzas novada Cirmas pagastā; Dagdas ezerā — Dagdas novada Asūnes pagastā; Dūņezērā — Ādažu novadā; Dzirnezērā — Carnikavas novadā; Juglas ezerā — Rīgas pilsētā; Kaunatas ezerā — Rēzeknes novada Kaunatas pagastā; Ķīšezerā — Rīgas pilsētā; Lielajā Baltezerā — Ādažu un Garkalnes novadā; Lielajā Nabas ezerā — Kuldīgas novada Padures pagastā; Lielauces ezerā — Auces novada Lielauces pagastā; Līlastes ezerā — Ādažu novadā; Limbažu Lielezerā — Limbažu novada Limbažu pilsētā un Limbažu pagastā; Mazajā Baltezerā — Ādažu novadā; Mazajā Ludzas ezerā — Ludzas novada Ludzas pilsētā; Mazajā Nabas ezerā — Kuldīgas novada Padures pagastā; Rēzeknes ezerā — Rēzeknes pilsētā; Salas ezerā — Madonas novada Madonas pilsētā; Slokas ezerā — Jūrmalas pilsētā; Viesītes ezerā — Viesītes novada Viesītes pagastā; Viļakas ezerā — Viļakas novada Viļakas pilsētā; Virtūkšņa (Vertūkšņas) ezerā — Rēzeknes novada Lūznavas pagastā; Zosnas ezerā — Rēzeknes novada Lūznavas pagastā. Rūpnieciskā zveja ar tīkliem aizliegta šādos publiskajos ezeros: Feimaņu ezerā — Rēzeknes novada Feimaņu pagastā un Riebiņu novada Rušonas pagastā; Lielajā Ludzas ezerā — Ciblas novada Zvirgzdenes pagastā; Liepājas ezerā — Nīcas novada Nīcas pagastā un Otaņķu pagastā, Liepājas pilsētā un Grobiņas novada Grobiņas pagastā; Papes ezerā — Rucavas novada Rucavas pagastā.

(4) Visās upēs un kanālos ir aizliegta rūpnieciskā zveja, izņemot zušu, nēģu un stagaru specializētu zveju, zveju īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos saskaņā ar šā likuma 12.pantu, kā arī zveju ar zivju murdiem Daugavā (arī tās ūdenskrātuvēs) un Buļļupē, kur to var veikt, ievērojot Ministru kabineta noteikumus par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos.

(5) Pašvaldība, lai saglabātu zivju resursus, kā arī attīstītu rekreācijas nolūkos veicamas darbības publiskajos ūdeņos (Civillikuma 1.pielikums), kuri atrodas tās administratīvajā teritorijā, pēc institūta ekspertu novērtējuma saņemšanas un saskaņošanas ar Zemkopības ministriju un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju var aizliegt rūpniecisko zveju.

(6) Lēmums par šā panta pirmajā un piektajā daļā paredzēto pasākumu, ierobežojumu vai aizliegumu noteikšanu stājas spēkā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Iesniegums vai pieteikums par lēmuma apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu neaptur tā darbību.

(7) Lai novērstu zvejas rīku nereglamentētu izmantošanu Latvijas Republikas ūdeņos, Ministru kabinets izdod noteikumus par zvejas tīklu tirdzniecību un apriti.

(19.06.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.09.2004., 26.05.2004., 09.10.2008., 01.12.2009., 16.06.2010. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

17. pants. Aizliegtās zvejas metodes, rīki un līdzekļi

(1) Zvejā nav atļauts izmantot tādas metodes, zvejas rīkus un līdzekļus, kas ir aizliegti vai arī nav paredzēti Eiropas Savienības tiesību aktos vai Latvijas normatīvajos aktos.

(2) Zvejai īpašos nolūkos (zivkopība, aklimatizācija, kontrolzveja, melioratīvā un cita veida zveja) un zinātniskās izpētes nolūkos pēc saskaņošanas ar Zemkopības ministriju un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju var atļaut izmantot zvejas metodes, rīkus un līdzekļus, kas nav paredzēti attiecīgā zvejas veida noteikumos, norādot tos zvejas atļaujā (licencē). Ja zveja paredzēta ūdeņos, kas atrodas attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā, šāda zveja saskaņojama arī ar attiecīgo pašvaldību.

(3) Rūpnieciskajā zvejā aizliegts izmantot zivju vadu, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar šā likuma 12.pantu ir nepieciešams veikt zveju īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos.

(4) *(Izslēgta ar 30.09.2004. likumu.)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.10.2001., 19.06.2003., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

V nodaļa Zivju resursu aizsardzība un uzraudzība

18. pants. Zivju resursu aizsardzības un uzraudzības institūcijas

Latvijas Republikas iekšējo ūdeņu, teritoriālo ūdeņu un ekonomiskās zonas ūdeņu zivju resursu aizsardzību un uzraudzību veic Valsts vides dienests un Dabas aizsardzības pārvalde, kā arī Valsts vides dienesta pilnvarota persona — sabiedriskais vides inspektors Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos un jūras piekrastē un pašvaldības pilnvarota persona — attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā.

(09.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

19. pants. Zivju resursu aizsardzības un uzraudzības institūciju tiesības

(1) Valsts vides dienests ir tiesīgs likumos un zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā veikt zvejas pārbaudi visos Latvijas Republikas ūdeņos (arī privātajos ūdeņos), kontrolēt zivju izkraušanu, kā arī pārbaudīt tirdzniecības un transporta objektus, jebkuras noliktavas un ražošanas telpas, ja ir pamats domāt, ka tiek tirgotas, pārvadātas, uzglabātas vai pārstrādātas nelikumīgi iegūtas zivis, kā arī, ievērojot Eiropas Savienības tiesību aktu prasības, veikt šādu pārbaudi un kontroli uz Latvijas kuģiem, kas zvejo Eiropas Savienības dalībvalstu, trešo valstu un starptautiskajos ūdeņos.

(2) Valsts vides dienests ir tiesīgs savas kompetences ietvaros izsniegt zvejas atļauju (licenci) un pieļautu pārkāpumu gadījumos apturēt zvejas atļaujas (licences) izmantošanu vai to anulēt, sastādīt administratīvos protokolus un uzlikt administratīvos sodus, izņemt un konfiscēt zivis un pieprasīt, lai tiek atlīdzināti zivju resursiem nodarītie zaudējumi, kā arī veikt citas darbības saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām, amatierzvejas — makšķerēšanas — noteikumiem un rūpnieciskās zvejas noteikumiem.

(2¹) Dabas aizsardzības pārvalde savas kompetences ietvaros ir tiesīga pārkāpumu gadījumos sastādīt administratīvos protokolus un uzlikt administratīvos sodus, izņemt un konfiscēt zivis un pieprasīt, lai tiek atlīdzināti zivju resursiem nodarītie zaudējumi.

(3) Ja zveja tiek veikta citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos, trešo valstu ūdeņos vai starptautiskajos ūdeņos, kuros atbilstoši starptautisko zvejniecības organizāciju lēmumiem vai saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem un starptautiskiem līgumiem Latvijai ir iedalīta nozvejas kvota, Valsts vides dienests var veikt visas šā panta otrajā daļā paredzētās darbības gadījumos, kad tas konstatējis

šos pārkāpumus, vai gadījumos, kad saņemti citu valstu vai starptautisko zvejniecības organizāciju zivju resursu aizsardzības institūciju sastādīti pārkāpumu protokoli vai citi pārkāpumu fiksējoši oficiāli dokumenti.

(4) Pašvaldības pilnvarotas personas attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā un Valsts vides dienesta pilnvarotas personas — sabiedriskie vides inspektori ūdenstilpēs un to tiešā tuvumā ir tiesīgi pārbaudīt lomu un zvejā izmantotos rīkus, kā arī pārkāpumu gadījumos savas kompetences ietvaros sastādīt administratīvos protokolus, nosūtīt tos izskatīšanai attiecīgajai kompetentajai institūcijai un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā izņemt nelikumīgi iegūtās zivis, kā arī izmantotos zvejas rīkus un līdzekļus.

(5) Valsts vides inspektori ir tiesīgi iznīcināt nelikumīgi izmantotos aizliegtos zvejas rīkus un līdzekļus un nelikumīgi izmantotos nemarkētos zvejas tīklus.

(6) Ministru kabinets nosaka šā panta piektajā daļā minēto zvejas rīku, līdzekļu un tīklu iznīcināšanas kārtību.

(7) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā zveju un makšķerēšanu regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu gadījumos tiek izņemtas un konfiscētas zivis.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 29.10.1998., 18.10.2001., 19.06.2003., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008. un 16.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

20. pants. Pienākums piedalīties zivju resursu aizsardzībā un uzraudzībā

Zivju resursu pārzinātājam un zvejas tiesību izmantotājam (arī nomniekam) ir pienākums savas kompetences ietvaros piedalīties attiecīgo ūdeņu zivju resursu aizsardzībā un uzraudzībā.

VI nodaļa Zivju resursu saglabāšana un palielināšana. Zivju audzēšana

21. pants. Zivju resursu saglabāšana un palielināšana

(1) Zivju resursu pārzinātājam un zvejas tiesību izmantotājam (arī nomniekam) jāveic ar institūtu saskaņoti pasākumi zivju resursu saglabāšanai.

(2) Zivju resursus pavairo specializētas zivju audzētavas, pamatojoties uz Ministru kabineta apstiprinātu zivju resursu atražošanas valsts programmu vai — ja zivju resursu pavairošanu nodrošina ūdenstilpju un zvejas tiesību nomnieki un privāto ūdeņu īpašnieki — saskaņā ar ūdenstilpju zivsaimnieciskās ekspluatācijas noteikumiem un uz atsevišķu līgumu pamata. Zivju resursu pavairošanu Daugavā, tās baseina ūdenstilpēs un pēc valsts pasūtījuma arī citos ūdeņos nodrošina institūts.

(3) Uz zivīm, kuras izlaistas dabiskās ūdenstilpēs, veicot zivju resursu palielināšanas pasākumus, netiek attiecināti šā likuma 4.panta otrās daļas otrajā teikumā minētie nosacījumi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 17.02.2000., 19.06.2003., 26.05.2005., 09.10.2008. un 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

22. pants. Zivju sugu pārvietošana un jaunu sugu ieviešana

(1) Zivju sugu pārvietošanai, izņemot zivju mazuļu ielaišanu, un jaunu sugu ieviešanai vai pavairošanai dabiskajās ūdenstilpēs, kā arī Latvijas Republikas teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos (neatkarīgi no īpašuma veida) nepieciešama Dabas aizsardzības pārvaldes atļauja, kas tiek izdota pēc pozitīva atzinuma saņemšanas no institūta un Pārtikas un veterinārā dienesta.

(2) Informācija par dažādu zivju sugu pārvietošanu, jaunu sugu ieviešanu vai pavairošanu jāiesniedz institūtam.

(3) Zivju resursu atražošanai un pavairošanai paredzēto zivju mazuļu uzskaites kārtību un kārtību, kādā tie ielaižami dabiskajās ūdenstilpēs, nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.02.2000., 18.10.2001., 19.06.2003., 26.05.2005., 09.10.2008., 01.12.2009. un 16.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

23. pants. Atļauja zivju audzēšanai un ūdensaugu kultivēšanai

Specializētai zivju audzēšanai un ūdensaugu kultivēšanai Latvijas Republikas ūdeņos (neatkarīgi no īpašuma veida) nepieciešama zivju resursu pārzinātāja atļauja, kas saskaņota ar institūtu un Dabas aizsardzības pārvaldi. Saskaņojums ar Dabas aizsardzības pārvaldi nav nepieciešams, ja specializētā zivju audzēšana un ūdensaugu kultivēšana paredzēta mākslīgi izveidotās ūdenstilpēs.

(19.06.2003. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 09.10.2008., 01.12.2009. un 16.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

24. pants. Zivju audzēšana ūdenstilpēs

(1) Par zivju audzēšanas ūdenstilpēm uzskatāmas dabiskās ūdenstilpes vai to daļas, kas pielāgotas zivju audzēšanai, kā arī speciāli šim nolūkam mākslīgi izveidotas ūdenstilpes.

(2) Lai aizsargātu zivju resursus un saglabātu ūdens kvalitāti un daudzumu, Zemkopības ministrija pēc saskaņošanas ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju var noteikt īpašu režīmu tauvas joslā ap šīm ūdenstilpēm.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.2003., 09.10.2008., 01.12.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

VII nodaļa Maksa par zvejas tiesībām un zaudējumu kompensācija

25. pants. Maksa par zvejas tiesībām

(1) Zvejas tiesības Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos (neatkarīgi no īpašuma veida), teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos, citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos, trešo valstu ūdeņos, kā arī starptautiskajos ūdeņos, kuros Latvijas Republikai pieder zvejas tiesības, tiek izmantotas par maksu, kas norādīta zvejas tiesību nomas līgumā vai zvejas atļaujā (licencē, maksšķerēšanas kartē), ja zvejas tiesību nomas līgums netiek slēgts.

(2) Maksu un tai piemērojamās atvieglojumus, kā arī zvejas tiesību nomas vai zvejas atļauju (licenču) izsoles kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Šā panta noteikumi neattiecas uz ūdeņiem, kas tiek izmantoti tikai specializētai zivkopībai un mākslīgai zivju pavairošanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.10.1997., 17.02.2000. un 30.09.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

26. pants. Atbildība par zivju resursu aizsardzību, uzraudzību un izmantošanu regulējošo normu pārkāpšanu un zivju resursiem nodarītajiem zaudējumiem

(1) Juridiskās un fiziskās personas, kas pieļāvušas šā likuma vai amatierzveju — maksšķerēšanu — un rūpniecisko zveju regulējošo normu pārkāpumus, nodarījušas vai varējušas nodarīt zaudējumus zivju resursiem, ir atbildīgas saskaņā ar spēkā esošajiem likumdošanas aktiem.

(2) Neatkarīgi no uzliktā administratīvā soda vai kriminālsoda vainīgais pilnībā kompensē zivju resursiem nodarīto zaudējumu. Zivju resursiem nodarīto zaudējumu var kompensēt, arī veicot zivju resursu pārzinātāja noteiktos un ar institūtu un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju saskaņotos zivju resursu atražošanas pasākumus vai arī vides sakopšanu atbilstoši tiesas nolēmumam.

(3) Uzsākot jebkuru saimniecisko vai zinātniskās izpētes darbu, kas var kaitēt zivju resursiem vai mainīt ūdens ekosistēmu, nepieciešama šā darba projekta zivsaimnieciskā ekspertīze, lai noteiktu ietekmes un iedarbības apjomu, darba pamatotību, iespējamo zaudējumu un kompensācijas lielumu un veidu.

(4) Zivju resursiem radītos zaudējumus kompensē saimniecisko darbību veicēji, īstenojot zivsaimnieciskajā

ekspertizē noteiktos pasākumus: izlaižot zivju mazuļus vai samaksājot mākslīgi pavairoto mazuļu audzēšanas izdevumus, vai samaksājot kompensāciju par zivju resursiem nodarītajiem zaudējumiem. Hidroelektrostaciju īpašnieki minētos zaudējumus kompensē katru gadu.

(5) Noteikumus par saimnieciskās darbības rezultātā zivju resursiem nodarīto zaudējumu noteikšanu un kompensācijas kārtību izdod Ministru kabinets.

(6) Ministru kabinets izdod noteikumus par to upju (upju posmu) sarakstu, uz kurām zivju resursu aizsardzības nolūkā aizliegts būvēt un atjaunot hidroelektrostaciju aizsprostus un veidot jebkāda veida mehāniskus šķēršļus.

(7) Ministru kabinets izdod noteikumus par kārtību, kādā nosaka un veic vides sakopšanas darbus, kas kompensē zivju resursiem nodarītos zaudējumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.02.2000., 18.10.2001., 19.06.2003., 30.09.2004., 26.05.2005., 09.10.2008., 01.12.2009. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

VIII nodaļa Zivju fonds

27. pants. Zivju fonda mērķis

Zivju fonda mērķis ir nodrošināt līdzekļus zinātniskiem pētījumiem, kuri saistīti ar zivju resursu izpēti, piesārņojuma un dažādas saimnieciskās darbības ietekmi uz zivju resursiem, kā arī līdzekļus zivju atražošanas un aizsardzības pasākumiem, tai skaitā papildu līdzekļus Zivju fonda mērķim atbilstošiem projektiem, kurus saistībā ar to kompetencē esošiem uzdevumiem realizē valsts pārvaldes iestādes, pašvaldības un citas atvasinātas publiskas personas, un konkrētiem normatīvajos aktos par Zivju fondu norādītiem pasākumiem, ko veic biedrības, kuru darbības mērķis ir saistīts ar zivju resursu izmantošanu un aizsardzību.

(16.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

28. pants. Zivju fonda veidošanas avoti

(1) Zivju fondu veido dotācija no vispārējiem ieņēmumiem, kā arī fizisko un juridisko (arī ārvalstu) personu ziedojumi un dāvinājumi.

(2) Dotāciju zivju fondam no vispārējiem ieņēmumiem veido šādi valsts pamatbudžeta ieņēmumos ieskaitītie maksājumi:

1) kompensāciju summas par zivju resursiem nodarītajiem zaudējumiem;

2) naudas sodi par zivju resursiem nodarītajiem zaudējumiem sakarā ar zveju regulējošo normatīvo aktu pārkāpumiem;

3) ieņēmumi, kas rodas, realizējot normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā konfiscētos zvejas rīkus, zvejas līdzekļus un nelikumīgi iegūtās zivis;

4) maksa par zvejas tiesību nomu un izmantošanu [nomas maksa, maksa par zvejas atļauju (licenci, makšķerēšanas karti)];

5) daļa no maksas par publisko ūdenstilpju nomu un citu ūdenstilpju nomu, kurās zvejas tiesības pieder valstij, saskaņā ar attiecīgās ūdenstilpes nomas līguma papildu nosacījumiem (atkarībā no attiecīgās ūdenstilpes platības un zivsaimnieciskās izmantošanas veida).

(30.10.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2004.)

29. pants. Zivju fonda izmantošana

Zivju fonda līdzekļi tiek izmantoti saskaņā ar Zivju fonda nolikumu, kuru apstiprina Ministru kabinets. Par līdzekļu sadalījumu un piešķiršanu lemj Zivju fonda padome saskaņā ar Zivju fonda nolikumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

Pārejas noteikumi

1. Ministru kabinets mēneša laikā pēc šā likuma stāšanās spēkā iesniedz Saeimai priekšlikumus par Civillikuma 1., 2. un 3.pielikuma precizēšanu.

2. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Satversmes 81.panta kārtībā izdotie Ministru kabineta noteikumi nr.156 "Par zvejniecību" (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 17.nr.).

3. Likuma 16.panta otrā daļa un 17.panta trešā un ceturrtā daļa stājas spēkā 2002.gada 1.janvārī.

(18.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2001.)

4. Ministru kabinets izdod likuma 26.panta sestajā daļā minētos noteikumus triju mēnešu laikā pēc šo likuma grozījumu spēkā stāšanās.

(18.10.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2001.)

5. Šā likuma 8.panta trešā daļa attiecībā uz lēmuma par zvejas tiesību izmantošanas pārtraukšanu stāšanos spēkā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā un šā lēmuma apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu stājas spēkā vienlaikus ar Administratīvā procesa likumu. Ja minētais lēmums ir pieņemts pirms Administratīvā procesa likuma stāšanās spēkā, tas stājas spēkā divu nedēļu laikā pēc pieņemšanas.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.07.2003.)

6. Ministru kabinets izdod šā likuma 22.panta trešajā daļā minētos noteikumus līdz 2004.gada 1.janvārim.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.07.2003.)

7. 2003.gada 19.jūnijā pieņemtie grozījumi šā likuma 16.panta otrajā daļā, 17.panta trešajā un ceturtajā daļā, kā arī 16.panta trešā daļa stājas spēkā 2004.gada 1.janvārī.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.07.2003.)

8. Ministru kabinets līdz 2004.gada 31.decembrim izdod šā likuma 7.panta otrajā daļā minētos noteikumus par kārtību, kādā izsniedzamas speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai zvejniecībā.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

9. Šā likuma normas, kurās lietoti termini "komercsabiedrība" vai "individuālais komersants", piemērojamas arī attiecībā uz zvejnieku saimniecībām un citiem uzņēmumu reģistrā reģistrētajiem uzņēmumiem (uzņēmējiesabiedrībām).

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

10. Līdz 2004.gada 31.decembrim izsniegtās speciālās atļaujas (licences) zvejniecības uzņēmējdarbības veikšanai ir spēkā līdz speciālajā atļaujā (licencē) noteiktajam termiņam.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

11. Ministru kabinets līdz 2004.gada 31.decembrim izdod šā likuma 12.pantā minētos noteikumus par kārtību, kādā izsniedzamas atļaujas (licences) zvejai īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

12. Ministru kabinets līdz 2004.gada 31.decembrim izdod šā likuma 26.panta septītajā daļā minētos noteikumus par kārtību, kādā nosaka un veic vides sakopšanas darbus, kas kompensē zivju resursiem nodarītos zaudējumus.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

13. Grozījumi šā likuma 7.panta sestajā daļā attiecībā uz priekšroku, iznomājot zvejas tiesības komercsabiedrībām un individuālajiem komersantiem, kas saistīti ar komerciālo zveju, kā arī personām, kas nodarbojas ar pašpatēriņa zveju, neattiecas uz zvejas tiesību nomas līgumiem, kuri noslēgti 2004.gadam.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

14. Grozījumi šā likuma 16.panta trešajā daļā attiecībā uz zvejas ierobežojumiem Cirmas ezerā, Dūņezērā, Feimaņu ezerā, Lielajā Ludzas ezerā, Liepājas ezerā, Lilastes ezerā, Papes ezerā, Virtukšņas ezerā un Zosnas ezerā stājas spēkā 2005.gada 1.janvārī, bet grozījumi šā likuma 16.panta ceturtajā daļā attiecībā uz zvejas ierobežojumiem Buļļupē un Daugavā — 2005.gada 16.aprīlī.

(30.09.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

15. Grozījumi 11.panta ceturtajā daļā attiecībā uz nozvejas kvotu noteikšanu piekrastē stājas spēkā 2006.gada 1.janvārī.

(26.05.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.06.2005.)

16. Konkrēto ūdenstilpju licencētās amatierzvejas — makšķerēšanas — nolikumi, kuri saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem par licencētās amatierzvejas — makšķerēšanas — kārtību Latvijas Republikas ūdeņos ir izstrādāti un apstiprināti līdz šā likuma 10.panta trešās daļas grozījumu attiecībā uz pašvaldību izdodamajiem licencētās amatierzvejas — makšķerēšanas — saistošajiem noteikumiem spēkā stāšanās dienai, ir spēkā līdz 2005.gada 31.decembrim.

(26.05.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.06.2005.)

17. Ministru kabinets līdz 2009.gada 1.decembrim izdod šā likuma 7.panta otrajā daļā minētos noteikumus. Līdz to spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 30.novembrim ir piemērojami Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumi Nr.39 “Kārtība, kādā izsniedzamas speciālās atļaujas (licences) komercdarbībai zvejniecībā”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(09.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

18. Ministru kabinets līdz 2009.gada 1.jūlijam izdod šā likuma 7.panta piektajā daļā, 13.panta otrās daļas 1.punktā un 25.panta otrajā daļā minētos noteikumus. Līdz to spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 30.jūnijam ir piemērojami Ministru kabineta 2000.gada 12.decembra noteikumi Nr.433 “Noteikumi par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanas kārtību”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(09.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

19. Ministru kabinets līdz 2009.gada 31.decembrim izdod šā likuma 7.panta astotajā daļā minētos noteikumus.

(09.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

20. Ministru kabinets līdz 2009.gada 31.decembrim izdod šā likuma 11.panta 4.¹ un 4.² daļā minētos noteikumus. Līdz to spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2009.gada 31.decembrim iekšējos ūdeņos un Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos ir piemērojami zvejas rīku skaita limiti vai nozvejas apjomi, kuri tika noteikti 2008.gadam un atbilst šā likuma 11.panta ceturtais daļas nosacījumiem.

(09.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

21. Ministru kabinets līdz 2011.gada 30.martam izdod šā likuma 16.panta septītajā daļā un 19.panta septītajā daļā minētos noteikumus.

(16.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.07.2010.)

Likums Saeimā pieņemts 1995.gada 12.aprīlī.

Valsts prezidents G.Ulmanis

Rīgā 1995.gada 28.aprīlī